

Jesper Stein
Rampen
352 sider
Politikens Forlag

Det er imponerende, hvor dybe og bred menneskeskildringer, vi bliver vidne til på de relativt få sider, forfatteren har til rådighed.

Naturligvis ved han noget om hovedpersonen, idet han mestendels skriver om sig selv.

Men at få sig selv, sine tanker og følelser ud på tryk i en lang, smertende, glidende og levende bevægelse; det er storartet.

Og til dyb inspiration for os alle, der hver og en har noget med i rygsækken, men som ikke behøver være flov over det længere.

For det er som om, at med *Rampen* er alt sagt og alt undersøgt og alt rundet af. Og vi er videre i livet igen.

Vi kommer omkring SÅ mange ting, som vi ellers skulle godt og grundigt ned i hukommelsens kramkiste for at finde noget fra vor egen fortid, vi er blevet mobbet med.

Finn er en glad og ubekymret dreng. Han bliver overbeskyttet af sin mor og må møde den barske verden med ordene.

Finn, Finn, pølseskind. trækker maven ud og ind.

Som lidelsesfælle og frænde og far til Jesper Stein selv sætter forfatteren faderens egen fortid op imod sin egen og beskriver, hvilket mørke han måtte igennem i lejligheden i Gormsgade i Esbjerg. Indtil han, der er dumpet i 1. g, fordyber sig i Tom Kristensen, Jacob Paludan, R.L. Stevenson og andre klassikere, møder Per Jørgensen, som hedder Højholt til mellemnavn, og også er belæst og velbevandret i samtidens danske og udenlandske litteratur. Per introducerer Finn til Sarvig og Schade og har ikke meget til overs for det, Finn selv læser.

Finn skal altså her igennem et nederlag. Nederlag har det med at gentage sig livet igennem, hvis man ikke bliver bevidst om, hvor redningsplanken ligger. Og efter næsten en menneskealders ægteskab skal Finn så lide den tort, at hans familie ikke længere fungerer.

Og den pris kommer Jesper så også til at betale.

Nederlag på nederlag følger farmand. Man siger i Bibelen, at forbandelser bliver nedarvet i syv slægtled, og Jesper er så åbenbart ikke det ottende. Ej heller moderen, der kommer til at lide af en næsten tvangsmæssig bitterhed efter skilsmissen og knytter Jesper til sig, så det bliver kvalmende og uudholdeligt. Hun begynder at drikke i faretruende grad - drikker sig væk fra sorgen og smerten. Egentlig er begge smerteramt, men tilsyneladende er det Jesper, der bliver mest bevidst omkring det.

Herefter bliver Jesper for alvor hovedpersonen i en bog, der er stærk som en overlever og nuanceret som de krimier, vi tidligere er blevet begavet med fra Jespers side.

Vi mærker, at han er vant til at bygge skeletter op, omend det er en anden type skelet her.

Der krydser og surfer rundt mellem opholdet hos faderen i Falstersgade, hvor der bliver sunget Bellmann, katedralskolens bibliotek og den ensomme Jytte-mor på Hvenevej.

Det er stærk kost, og vi når også at komme omkring Jespers fars 80-års fødselsdag i Mejlgade i Århus og Jespers egen datter, der bliver konfirmeret i København, hvor faderen er med i fem timer, før Jesper må køre ham fuld hjem.

Hvilke skæbner altså. . . .

Udover en meget tæt og levende beskrivelse af en familie, kan vi konstatere, at det som bonusinfo e
er rigtig rart at vide, undskyld Jesper, at der bag en(hver???) berømt krimiforfatters tastatur sidder et menneske, der har levet en stor del af sit liv i mørke oplevelser, triste begivenheder, og en familie, der ikke kunne finde ud af at håndtere relationerne.

Og som alligevel kan noget udover det sædvanlige og opnår succes og hæder.

En bragende god selvbiografi. Spændende og chokerende.

